

2011. július

BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

8. ÉVF. 6. SZÁM(81)

ára: 50 din

ISSN: 2217-3706

Fecske

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

Sok-sok élményben, jókedvben, a végelethetetlen mulatozás fergetegében lehetett, s volt része minden valószínűség szerint azon személyek, vendégek, sokaságának, akik megtisztelték becses jelenlétükkel a 7. Bácsfeketehegyi falunap, és a 8. Bácsfeketehegyi meggy napok ígéretes műsorát. Örömmre szolgál az idei program változatossága, hiszen nemcsak a fiatal generáció igényeinek kielégítésére gondoltak a szervezők, figyelmük a kisgyermekek érdeklődésének csillapításától egészen az idősebb, komolyabb korosztály szórakoztatásáig kiterjedt. Tavalyi sajnálatos kimaradásom eme tradicionális eseményről megszilárdította azon elhatározásomat, hogy az idei forgatagban teljesen alávetem magam a szórakozás nemtörődöm-ségének.

A munka csúfsága teljes mértékben megakadályozott azon elhatározásom teljesítésében, hogy már péntek napközben belevessem magam a műsor forgatagába. Barátaim társasága minden alkalommal felvidít, ám ez alkalommal jó pár kupica Bácsfeketehegyi nevezetesség is rádobott jó néhány lapáttal. A helyi pálinkának nincs párja, hangzik az itteni bölcs mondás, teljes mértékben igaz ezen állítás.

Számomra, e rendezvény talán legnagyobb haszna, hogy általa az

emberek, a helybeliek komor, s nyugtalan hétköznapijaiba belecsempész egy kis vidámságot, mosolyt csal a meggyötört arcokra, s összehozza az embereket akár a művelődés, akár a főzés öröme, akár a sport, vagy csak egész egyszerűen, saját példámot említve, a meggytargyi intenzív kóstolása által.

A péntek este talán legnagyobb durranása a Baraparty hangulatos koncertje volt, s akikre még egy Újvidéki

Művészklubbeli fellépésük alkalmával figyeltem fel, s nagyon tetszett, amit ott hallottam, és persze most sem csalódtam bennük. Örömtánc muzsikájuk szinte beleolvadt a környezetbe. Zenés utcabál a kultúrotthon előtt, tűzijáték, mely nemcsak a gyerekek legnagyobb vidámságára volt látható, minden mely eme pénteki napot képviselte, számomra ötösrre vizsgázott a szórakozás katedráján.

A második nap műsorkínálata, szintén ígéretesnek tűnt, de a pénteki nap forgataga igen magasra tette a mércét. A mámoros éjszaka fülledtsége, a kótyagos emlékek sokasága, a mozgalmas, izgalmasan sodródó est kacérsága, mind egyaránt rányomta bélyegét a szombati zökkenőmentes ébredés pillanataira. Már mint az én részemről bizonyosan. Kis elegáns késéssel ugyan, de megérkezésem sem váratott sokat magára a babgulyás főzőverseny színhelyéről. Szinte már félúton a számban éreztem a gulyás megmászhatatlan ízét. Szerencsére ismerősök, barátok tömkelege választotta ezt a programot elsődleges szórakozási céljául, s ez okból felbuzdulva méltán reménykedhettem úton odafelé, a kóstolás végeérhetetlen láncolatán. Egyszerűen kifejezve fantasztikusan jóízűt ebédelttem.

Mindenkit a mulatság, a vidámság szele járt át, örömtias, pirospozsgás arcok csillámlottak a zsákbán ugrálás, és persze a meggy mag lövő verseny bohókás eseményein. Mindezen túlszárnyalva a nem mindennapi csocsó bajnokság élményszámbamenő küzdelmeire lehetett figyelmes a kedves jelenlövő, s mindazonáltal a csapatok legnagyobb motivációról sem feledkezhetünk meg, mely ezen esetben egy láda arany sárga, hűsítő nedű hivatott lenni. Természetesen a Strandon eluralkodott hangulat, kicsit visszafogottabb formában megmutatkozott a Kultúrotthon termében is, ahol az ünnepélyes vendégfogadás befejeztével a hivatalos megnyitóra is sor került, s amelyet Bojtos Béla a Helyi Közösség tanácsának elnöke nyitott meg. Mozgalmas nap, annyi szent. S mozgalmas alatt több dolog értendő szerény meglátásom szerint, hisz nemcsak a sokszínűség volt jellemző e pár napra, hanem kitűnő sportolási lehetőségekben is versenybe szállhattak egymással a bizonyítani vágyók, elég, ha csak a kispályás focitornát, vagy az asztalitenisz bajnokságot említeni. Még a technikai sportok szerelmesei is szemezgethettek az unalmat elűző kosár tartalmából, hiszen Ivan Aleksandar szervezésében az Ivan Ring-en, 11-én és 12-én a száguldozás, ugratás, a verseny izgalmas kiteljesedését is figyelemmel követhették a dübörgő motocross szerelmesei.

A hétvége talán egyik legkülönlegesebb műsor, a Strandon 21 órai kezdettel felhangzó DJ.Groover produkciója volt, melyet az említett szórakozóhely medencéjében tartottak. A kételkedők joggal kérdezhetnék, ugyan a medencében? Kiváló ötlet. Változatosság, mely akár megrökönyödésre is okot adhat, hisz én sem igazán emlékszem, hogy akár hasonló bulin is lettem volna, de eme újítás kifejezetten élénkítően hat az unalmas hétköznapi szürkesége után. Rövid értékelésként a nagyszerű hangulatot, zibongást említeném, a medencében táncoló fiatalok garmada különleges hangulattal árasztotta el a környék, a körhinta, az ugráló vár, és talán nem túlzok ha azt mondom egész Bácsfeketehegy kis közösségét. A szombat este utolsó szakasza számomra (gondolom, nem vagyok egyedül) hihetetlenül a ködös homályba vész. Talán e mámoros

éjszakák kicsapongásának köszönhető az is, hogy fáradt emberként vonaglottam ágyamban, odahaza még délután 2, 3 óra körül is, s ezzel keresztettem azon elhatározásomat, hogy elejétől érintve legyek az Ivan Ring eseményeiről. A végére azért nagy nehezen kiértem, s megkönnyebbülésemre szemtanúja lehettem mily kiváló motorosok, és milyen bátrak is ezek a srácok. Nem csalódtam. S eme kijelentésem nemcsak erre az egy bizonyos programra terjed ki, hanem magával ragadja a falunap és meggy napok összes találóan megtervezett, létrehozott eseménysorát.

Tudom más jellegű s formájú élménybeszámolót is írhattam volna, de az nem tükrözte volna hűen a valóságot. A pusztulnivaló aktív fogyasztása, a babgulyás, a koncertek, előadások, versenyek mindegy-egy apró falatkáját jelentették Bácsfeketehegy örömteli három napjának, s ezen apró dolgok összessége az, amely összekovácsolja a falu apraja-nagyját, hogy a vidám, élénkítő eseményekben is egyek legyünk.

csá

AZ IZIDA HÍREI

Egyesületünk a nyári szünidőben is aktívan dolgozik. Minden munkanap 10-18 óra között fogadja a gyerekeket és a fiatalokat az Izida épületében. Ezeket a foglalkozásokat a közmunkát vállalt munkanélküli szakembereknek köszönjük, akiket a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat támogatásával sikerült elhelyezni. Nagy felelősséget vállaltak a foglalkoztatottak és igen sokszor van emlegetve, mit is jelent SZOCIÁLIS MUNKÁT vállalni. Egy pár fontos gondolatot megosztanák a kedves olvasókkal. Ami a mindennapi munkánkban jelen van, azon alapszik, hogy hogyan tudjuk vállalni önmagunkat, hogy változni tudjunk. Szem előtt kell tartani a szociális-humanitárius munkát végző személyek céljait és feladatait:

- szociális munkát végző a szakmai tevékenységek során a titoktartást és az információk felelős kezelését köteles biztosítani,

- A szociális munkát végző elfogadja, hogy minden szakmai kompetenciája véges,

- A szociális munkát végző tevékenységéről beszámolóval tartozik szakmai felelősségének, és felelős azért, hogy a szakmai standardoknak megfelelő munkát végezzen.

- A tagok érdekei megkívánják mindazok együttműködését, akik osztoznak a tagok kapcsolatos szakmai felelősségben. A szociális munkát végző fontos feladata az együttműködés kezdeményezése és fenntartásának elősegítése.

Minden nap találkozunk olyan dolgokkal, amely nehéz döntések eredménye. Gondolok itt arra, hogy bármit is teszünk, bármit is vállalunk, szükséges hozzá, hogy először magunkban tisztázzunk bizonyos kérdéseket, majd idővel rájövünk, hogy milyen könnyű néha másokat bírálni; milyen ügyesen tudunk kiutat keresni és csak abban felvállalni a felelősségünket, amiben nekünk tetszik. Kérdéseket teszünk fel, amelyekre lehet, hogy kellemetlen válaszokat kapunk – ám ezek nélkül nem haladhatunk előre. Vállalni önmagunkat, hogy változni tudjunk, tehát a munkánk célja, hogy megelőzze, enyhítse, és lehetőleg megakadályozza az

egyének, családok, csoportok, közösségek nélkülözését és szenvedését.

A közmunkát vállalt szakembereknek köszönhetjük a tarka kézműves műhelyek működését, a virágok, gyógynövények és fűszernövények termesztését, a gyermekek oktatását és nevelését és úgy gondolom ezzel, mint több gyermeknek, fiatalnak és a családjaiknak is segíthetünk. A nehéz gazdasági helyzetben meghívásoknak tehetünk eleget.

Palicson voltunk, ahol az állatkert igazgatósága fogadott bennünket.

Bácsföldvár volt a színhelye 2011.06.26-án a második palacsinta fesztiválnak, ahol finomabbnál finomabb palacsinta került az asztalokra. Az Izida tagjai is részt vettek ezen az érdekes fesztiválon. Versenyeztek palacsintasütésben,

palacsinta tekerésében és evésében, volt méteres, sós és édes különböző alakú édesség. Kirakodó vásárral is kedveskedtük a vendégeknek.

A kirándulások mellett nagyon komoly témát is feldolgoztunk a műhelyeken. Pszichológusunk Nagy Mélykúti Kiskovács Ildikó közreműködésével az alkohol, cigaretta és a drog súlyos függőségéről tartottunk előadást. Egy igen érdekes filmet is vetítettünk a témával kapcsolatban, amelyre nagyon érdekes megfigyeléseket és megjegyzéseket foglalmaztak meg fiataljaink. Menekülés a valóságtól, hangzott el többek között az előadáson, vagy például a lelki tényezők, megoldatlan családi, munkahelyi problémák, sikertelenség, szorongások, félelmek válthatják ki a függőséget. Szerintem igen is kell ilyen témákról is beszélni, mert ma már a fiatal korban a kortársak hatása különösen jelentős és amennyiben a fiatal egészséges önbizalommal bír, viszonylag erős és pozitív kapcsolatokban fejlődhetett, akkor a baráti kör nem tud függőséget „létrehozni”. Erre kell nagyon figyelni és alapozni a fiatalok nevelésében.

P.J.

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

Mindenek előtt, szeretném a helyi közösség és a szervezők nevében megköszönni lakosságunknak a tömeges részvételt a sorrendbeli VII. Bácsfeketehegyi Falunapon, valamint a VIII. Bácsfeketehegyi Meggy napokon!

Jóérzés volt látni, ahogy közösen igyekeztünk ezeket a jeles napokat ünnepélyessé, színvonalassá és nem utolsósorban feledhetetlenné varázsolni. Szorgoskodott falunk apraja-nagyja, fáradságot nem ismervén, hogy eseménydús, érdekkeltő műsorok, vetélkedők stb. sokasága tegye tarkává ezt a három – mindannyiunk számára, fontos napot. Nem elfogultságból, egyszerűen csak pusztá tényekre alapozva megállapíthatom: sikerült! Nagyszámú résztvevő kísérté végig eseményeket. Számos vendég, testvértelepülések delegációja és lakosunk jelenléte tanúskodott erről, akik részt vettek ünnepségünkön. Köszönjük!

Kihasznlom az alkalmat és pár sor erejéig tudatnám a különböző versenyek nyerteseinek névsorát. Legelőször a „Falunk legjobb háztájéka” elnevezésű pályázat első három helyezettje:

1. **Ility Ákos** – Becsei út 32
2. **Tóth Róbert**- Dózsa György 56

3. **Balogh Julianna**- I. L .Ribara 34

Gratulálunk nekik!

A babgulyás főzőversenyen 29 csapat nevezett be és a következők diadalmaskodtak:

1. **Dióda** – Bácsfeketehegy
2. **Szent Lőrinc** – Bácsfeketehegy
3. **Nikola Đurković Általános Iskola** – Bácsfeketehegy

Gratulálunk nekik!

A csocsóbajnokság aranyérmét (az-az láda sörét!) pedig, a **Nyírádi – Braskó** páros tudhatta magáénak.

Gratulálunk a dobogósoknak és egyben minden egyes résztvevőnek!

Az ünnepi mámor mellett nem feledkeztünk meg a mindennapos feladatainkról sem, sőt!

Június 1- től elkezdődött a „kistemetőben” a bokor és cserjemetesítés, szemétszedés. Nagy fába vágtuk a fejszét, de már is van látszata, eredménye, ugyanis az elhanyagolt rész visszakapja valamikori kinézetét, rendeltetéséhez méltó állapotát.

Résztvevői voltunk az általános iskolánkkal karöltve az országos „Tisztítsuk meg Szerbiát” elnevezésű szemétyűjtési akciónak, melyen több tucat zsáknyi hulladék került begyűjtésre, eltakarításra – valamint három illegális személerakót szüntettünk meg.

A közvilágosítás területén is történtek komoly előrehaladások, amit valószínűleg lakosaink is észrevettek-, minden utcában problémamentesen működik a világítás, mert a tönkrement égőket szisztematikusán kicseréltük, a hálózatot pedig 4 új karóval bővítettük (Nikola Đurković utca, valamint a Verbászi út).

Mialatt soraimat írom, mezőgépek morajlása zeng utcáinkban, kezdetét vette az aratás. Szeretném felhívni a figyelmet, a fokozott tűzvédelmi intézkedésekre ugyanis nem hiába mondják: jobb félni, mint megijedni, azaz egy kis odafigyeléssel megelőzhető a baj.

A tűzmentes és hozamokban gazdag aratás reményében, üdvözlettel:

Juhász A.

A GAZDAKÖR HÍREI

A nyári hónapokban igencsak el van foglalva a tagságunk, de azért egy-egy jó alkalomra mindig találunk időt. Június 4-én egy kedves meghívásnak tett eleget egy kis csoportunk, a magyarországi Kelebián. Spárganapokra hívtak bennünket és a kishegyesi kecsketenyésztőkkel együtt vendégséggel egybekötött tájjellegű terményeiknek a bemutatására. Nagyon kedves vendégfogadó társaságot ismertünk meg a helybeli polgármesterrel az élen és ezúton is köszönjük a szíves vendéglátást. Ez a találkozás annál is értékesebb volt, mert az mellett, hogy finom spárgakészítményeket kóstolgathattunk, egy határon átvéelő együttműködési megállapodást is aláírtunk. Szerb-magyar együttműködés a mezőgazdaság területén EU-s célzattal.

Majd következtek a meggy napok, a falunap, ahol részese volt tagságunk az eseményeknek. Másnap 12-én pedig fogadtunk egy nagyon kedves gazdakör küldöttséget, tesvértelepülésünkről, Rúzsáról. Nagyon jó barátokat szereztünk, ez a barátság meglátásunk szerint az elkövetkezőkben még jobban elmélyül.

Most meg már aratunk, meggypálinkát főzünk. Az aratás kezdete ígéretesnek mutatkozik, az eddigi mérések három tonnát meghaladó búza és árpa termést mutatnak holdanként. Minden gazdálkodó társamnak, jó termést és lehetőség szerint jó nyári pihenést kívánok.

Orosz Kálmán

TISZTELT POLGÁROK! TISZTELT FÖLDMŰVESEK!

A községi aratást koordináló törzskar értesíti Önöket a tűzvédelmi és egyéb szabályokról, melyeket az aratás sikeres lebonyolítása érdekében köteles mindenki betartani.

1. Tilos a gabonával bevetett parcellákat olyan gépjárművel megközelíteni, mely nem rendelkezik szikrafogóval.
2. 2011. 06. 14-étől az aratás befejezéséig tilos nyílt területen tüzet gyújtani.

Külön felhívjuk a figyelmet arra, hogy törvény tiltja a tarlómaradványok felgyújtását az év bármely szakában!

Minden ezzel kapcsolatos szabálytalanságot a sikeres kármegelőzés érdekében a községi mezőőrszolgálatnak a következő telefonszámokra kell jelenteni:

Kishegyes – 064 551 94 70 vagy 064 551 94 71
Lóvácna – 064 551 94 72
Bácsfeketehegy – 064 551 94 73

3. Az aratás megkezdése előtt az aratásban résztvevők kötelesek a mezőgépeik tűzvédelmi biztonságát ellenőriztetni!

A községi törzskar

Pöttömke a gáton

Teljesen elfogadható megállapítás az, hogy a vállainkra telepedő, sötét és életnehezítő fellegek tornyosulásáért a mindenkori hatalmat szükségeltetik szikrát- szórva emlegetni. Mert a nincstelenségnek nem lehet okozója az a bevételtől elszigetelt, korgó gyomrú, tanácstalanul vergődő népcsoport, amelybe lépten-nyomon belebotlunk, hanem a csapat, mely a mindennapjainkat irányítja. Felülről, a bársony hokedlikről...

Ott ülnek az okos és tehetséges polgártársaink. Ott is van a helyük, hisz az a dolguk, hogy az ügyes és bajos dolgainkat előmozdítsák. Szavazáskor mindannyian abban reménykedünk, hogy a kandidátusaink számunkra végre megteremtik a megérdemelt, szebb jövőt. Ő azonban valami különös módon egy végtelen tam-tam ütem ritmusára rendben elkerül bennünket, a boldog idők pedig sehogyan sem hajlandóak reánk ajtót nyitni. Valami itt nagyon nem stimmel. Valami újat kellene szeretni, mert az új az százszor jobb a réginél...

Aztán a tények. Emberemlékezet óta indigó gyártmányú gárda vezeti a fejletlenség irányába ezt vidéket. Ez megszokott forma errefelé. Esetenként büszkén emlegetjük elmaradottságunkat, mert az, hogy az idők kezdete óta szegény, földhözragadt terület vagyunk, itt – ott esetleg előnyt jelenthet számunkra!?

„A teringettét...” Ne alamizsnával kedveskedjenek, teremtsen lehetőséget nekünk a saját előljáróságunk.

Dolgozni tud ez a nép és akar is. Az elmaradottságunkért pedig nem hibáztatható sem a szarka sem a vakondok.

A megnyugtató beruházások mozgását a hatalom vagy nem édesgette kellő időben magához, esetleg fékezte vagy rossz irányba terelte azt, de az is megeshet, hogy a tőke a nem termelő területek irányába lett kanalizálva.

Közvetlenül a Meggy napok ünnepi megnyitását követően, a „Feketeci Fekete” gyümölcsész egyesület termékpaletájának elhelyezése után a „Megymaglóvölde” branch a strandra vonult a Tüziből. A célba dobás és a zsákban

ugrálás vetélkedője egyszerre zajlott. A megszokott nagy hangzavarban a zsűrinek alaposan oda kellett figyelnie, ki a gyorsabb, ki az ügyesebb. Amint a környéken bonyolódó többi esemény is bizonyította: eddig nem tapasztalt tömegesség jellemezte a megmozdulást.

A diákversenyek 43 benevezője volt. Akadt bőven esés –bukás, vidám célbaérés. Az első helyek zömét a csoki színűek rendje seprte be. Ezek a jó fizikumú, lelkes és ügyes gyermekek friss élményekkel dúsították a hangulatot. Az Izida versenyzői soron kívüli jutalmat kaptak, nagy volt az öröm, mint a legfiatalabb részvevő esetében is, aki nagy gondnal hajigálta a lába elé helyezett műanyag vödörbe a meggy magokat.

Jó volt érezni ezt az általánosan üdítő elevenséget. Talán még az iskolában is lehetne tanítani.

Kellene erről beszélni Telecskán és Kupuszinán is akár, mert arrafelé is sok a megüresedett ház. A fiatalok továbbtanulnak, a diploma elnyerését követően pedig tovább is állnak. Ott is...

A felsőoktatás sincs kellemes helyzetben, mert most csapnak át felette az 1993-as hullámok. Abban az évben országos szinten 2000-rel kevesebb gyermek látott napvilágot vagy nem maradt közöttünk. Érezni lehet a fiatalok létszáhiányát. Viszont a munkanélküliségtől való viszolygás miatt egyre többen tanulnak, ezért viszont a színvonal van süllyedőben a felsőoktatási területeken. Majd csak lesz valahogyan. Az ünnep annyi hasznot hozott, hogy a megjelent tv –adók munkatársai jelentése nyomán egyre csak jönnek a meghívólevelek és csörögnek a telefonok. Jelenjünk meg ezen és azon a helyen, meséljünk erről a betegségekre fittyet hányó gyümölcsről. A hónap elején Magyarországra utazunk. Tavalyelőtt Kelebián borrendi lovagokat avattunk. Minden bizonnyal kellemes találkozás elé nézünk. A Kárpát medence fesztiváljain borokat bírálunk, étel kavalkádokat mutatunk be. A serlegek zömét eddig Kelebiáról elhoztuk, de kívánjuk,

hogy az idei versengés már a hazaiak javára hozzon igaz örömet.

Röpke héttel később ismét a határon túlra, az Ezüstszőlői arató ünnepségre megyünk. Azon a tájon már elhíresült a Feketeci fekete meggy, a cibere, a meggy szász és a többi termékünk. Jön velünk a meggy pálinka és a meggybor is. A szász mellé főtt marhahúst majd meggyes kalácsot kínálunk. A végén szódavízzel hígított, házi készítésű meggy szörp következik.

Nagyon várnak ott bennünket. Segítenének belépni Európába. Ami késik, csak nem múlik és öt – hat év múlva mi is belülről kopogtatunk majd az európai nagykapun.

Tóth János

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

ASZTALITENISZ

Az VII. bácsfeketehegy falunap és a VIII. bácsfeketehegy meggy napok kereteink belül megtartottuk az immár hagyományossá vált asztalitenisz bajnokságot. A verseny helyszíne az iskola sportsarnokában volt. A 16 benevezett játékos közül nem csak a helybeliek voltak jelen, hanem versenyzők érkeztek többek között: Kishegyesről, Topolyáról, Szabadkáról, Újvidékről. Az eredmény a következőképpen alakult:

1. Cservik Krisztián (Topolya)
2. Török Gyula (Topolya)
3. Klem István (Szabadka)

A verseny támogatásáért külön köszönet a Small Steps Holding doo, Pipacs Motelnek, a Putnik Pizzériának, a Lódi Pincészetnek, a Török Méhészetnek, a Nikola Đurković Általános Iskolának és a Katicabogár nagycsaládok egyesületének.

TISZTÍTUK MEG SZERBIÁT

Június 4.-én „Tisztítsuk meg Szerbiát” elnevezésű munkaakcióban községünk már 3. éve vesz részt. Mindhárom településen az idén is több zsáknyi szemetet

szedtünk össze, a munkaakcióban az iskolák, helyi közösségek, kommunális vállalatok, önkormányzati dolgozók vettek részt.

A munkához a Környezetvédelmi minisztérium biztosította a szemeteszákokat és a védőkesztyűket, melyeket a helyszínen osztottak szét a résztvevőknek.

Helyszínek voltak, Kishegyesen a Vasútállomás és Dombos környéke, Bácsfeketehegy a medence környéke, a Verbász-i és Becsei út és a Jadran utca környéke, Szeghegyen a faluközpont és a futballpálya környékén takarítottak.

Az a tény, hogy az idén sokkal több szemetet sikerült összeszedni a községben, az önkénteseket dicséri és a lakosságot minősíti.

fekete h.

EDDIGI LEGSZEBB UTAZÁSOM

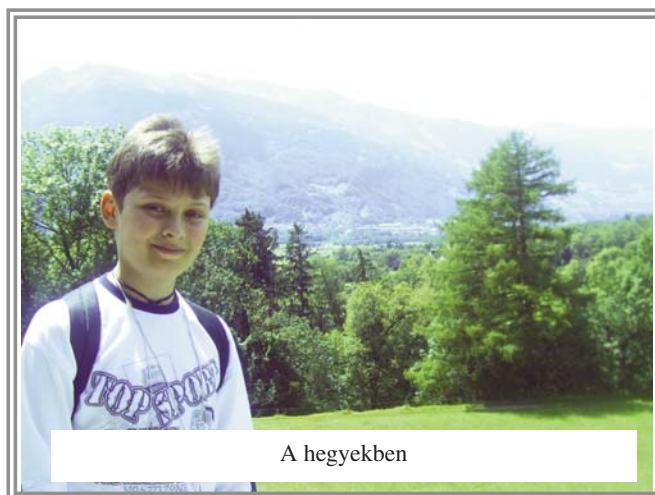
Az iskola befejezésével az a megtiszteltetés ért, hogy egy hetet **Németországban** illetve **Svájcban** tölthettem. A bácsfeketehegyi származású **Helga Eisele** és a **Linck család** vendégei voltunk a Községből hárman, Heni Kishegyesről, Anka Lovćenácról és én. Hétfőn reggel indultunk autóval. Magyarországon megáll-

Helga asszonnyal

tunk reggelizni, Ausztriában ebédeltünk, a vacsorát viszont már Németországban, Münchenben fogyasztottuk el. Másnap délelőtt Svájcba utaztunk, pontosabban Luganoba a Linck család vikendházába. Lugano Svájc déli részén fekszik, közel az olasz határhoz. Öt nagyon szép napot töltöttünk a tóparti kisvárosban. A teraszról gyönyörű kilátásunk volt. Mindennap megcsodáltuk a Luganoi-tavat, hatalmas hegyekkel körülvéve. Nagyon sokat sétáltunk a szép, rendezett, tiszta parkban. Az idő szép volt, így alkalmunk volt a tóban is megfürdeni. Egy nap „Mini Svájcban” voltunk. Nagyon szépen kialakított park, ahol Svájc nevezetességeit lehet kicsinyített változatban megtekinteni. Szép élmény volt sétálni a miniatűr emberek és épületeket között. A legendás, mesékből jól ismert Heidi házánál is voltunk, meglátogattuk „nagyapót”. Sokat voltunk a szabadban, de cukrászdák-

ban, különféle vendéglőkben is jártunk. A hegy tetejéről is gyönyörködhettünk Svájcban, ugyanis egy nap felvonó vitt bennünket a hegyre. Hajóval viszont bejártuk a Luganoi-tavat, egész az olasz határig. Esténként társasjátékoztunk, beszélgettünk, zenét hallgattunk. A házigazdák nagyon kedvesek voltak, igyekeztem segíteni

A hegyekben

nekik a reggeli illetve a vacsora elkészítésénél, tálalásánál. Gyorsan elmúlt az öt nap Svájcban, aztán szombaton indultunk Németországba, még megnéztük a Kastélyparkot, vasárnapi uticélunk viszont már Kishegyes Község volt.

Nagyon tetszett ez az egy hét. Szívesen maradtam volna még, de ne legyen telhetetlen az ember. Ez az élmény örökre megmarad bennem!
Köszönöm!

Híres Áron
Nikola Đurković Á. I., V. osztály

Kastélyparkban

Mini Svájcban

MUNKÁLATOK AZ IPARI PARKBAN

Hatalmas léptékben halad az ipari park infrastrukturális felszerelése. Az aszfaltréteg kiöntésével befejeződött a szervíz út kiépítése! Ezzel a munkálatok első fázisának végéhez érkeztünk. A következő fázis a körforgalom kiépítése lesz.

Az elmúlt hetekben megkaptuk az utolsó engedélyt is, amely nélkülözhetetlen a munkálatok megkezdéséhez. A körforgalom egy 20 millió dinár értékű beruházás, amelyhez a szükséges eszközöket a Tartományi Nagyberuházási Alap biztosítja. A körforga-

lom fogja lehetővé tenni a magisztrális útról az ipari park szervíz útjára történő becsatlakozást. Mindkét építkezést a Vojput Közvállalat végzi.

A szervíz út és a körforgalom kiépítésével a forgalom, amely az ipari park működésével egyre csak növekedni fog, teljesen elkerüli majd a falut.

Krisztián I.

Vuk-díjasok

Az idén 21 Vuk-díjassal büszkélkedhet községünk. Mára már hagyománnyá vált, hogy **Csóré Róbert** polgármester megvendégeli a színikitűnő tanulmányi eredménnyel végző nyolcadikos tanulókat.

A kishegyesi tűzoltóotthon dísztermében rendezett ünnepségen 12 Kishegyes-i, 4 Szeghegy-i és 5 Bácsfeketehegy-i tanulót köszöntött és ajándékozott meg illetve az iskolák igazgatóit, osztályfőnököket és a diákok szüleit.

Az iskolák nevében a bácsfeketehegyei Nikola Đurković Általános Iskola igazgatója- Bojtos Béla kért szót, és méltatta ezt a szép szokást, mely plusz elismerés azoknak a diákoknak, akik az elmúlt nyolc évben a legkiemelkedőbb teljesítményt nyújtották a tanulásban.

Az előző évekhez hasonlóan az

idén is, egy vajdasági jutalomkiránduláson vehetnek részt a kitüntetett tanulók csoportja osztályfőnökeikkel.

fekete h.

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

BOCSIKA...,

(Vagy csak ennyi az erkölcsi, politikai és büntetőjogi felelősség?)

Igen, csak ennyi hangzott el nemrég a Szerb rádió-televízió első programjának a főhíradójában. Igen csak ennyi!

Miről is van szó?

Miről is lenne, az állam(unk) politikájáról? A felelősségéről? A felelősség milyenségéről? Kitől is kértek bocsánatot? Miért is tették? Mit akarnak evvel elérni? Összintén kéri-e, ezt a bocsánatot? Hisz e valaki is egyáltalán nekik? Ők maguk elhiszik, amit ez a bocsánatkérés jelent? Lesz-e ennek folytatása? A végén ki lesz a „hunyo”?

Szerencsére, nem direkt adásban, pardon előben láttam a hírt, hanem csak mások idézték, vagy utána panel-viták bejátszásaként került képernyőre. Ha direktben, mindjárt előben láttam volna, ezt az eddig elképzelhetetlen orcátlan pofátlanságot, engem, ahogy a Fecske olvasóinak nagy többsége ismer türelmemről, nyugalmamról, és, hogy sok mindent le tudok nyelni, meg tudok „érteni”, de ettől, megütött volna a guta. Ami sok, az, sok. Ennyi év után, de mivel még mindig várom 2000. október 6.-át, azért csak így, egyszerűen, a bemondó rezzenés nélküli orcával, csak úgy simán, mint egy viccen, vagy kabaré jelenetben, bejelentették, hogy a TV, bocsánatot kér a 90-es évek szerkesztési politikájáért és slussz. Nem úgy verik a cigányt! Azt hiszik evvel most mindennek vége? El fogjuk az egész ellopott éveinket felejtetni? Vagy azt, hogy úgy megváltozott életünk, hogy el sem hisszük, hogy az előző igaz volt egyáltalán? Nem, ezt, nem! Soha! Még, ha hallgatni is fogunk, mint a vágóhídra hajtott jószág, ez nem olyan dolog, amit csak úgy egy egyszerű semmiség, mint egy asztali teniszben ütött csusza, után pardonírozunk (bocsánatot kérünk). Nem. Ez nem csak a hírekből kiderülő, de még mindig negált, megkérdőjelezett, vagy, mind a máig tagadt, de mégis csak megtörtént események következménye. Ez a mai kilátástalan helyzetünk alap oka. A háborút nem mi akartuk. Mi még közönség sem akartunk lenni ebben a borzasztó tragédia sorozatban. Sajnos golyófogónak sokat elvittek közülünk a „haza” védelmére, hivatalosan önkéntesként, de csak Ők tudják, hogy mit éltek ott át, és a ma is visszatérő rémálmaikból sejthetik szeretteik is.

Ezt akarták az eufórikusan üvöltöző, vérszomjas szónokok által vezetett tömegek? Most megkapták. Mi nem, mert már itt lassan száz éve örök vesztesek vagyunk, de Ők eddig, mivel jól helyezkedtek a történelmi viharokban, jó hátszeleket fogtak ki populista terjeszkedési hegemonisztikus politikájukhoz, most valahogy nem elég elegánsan fogtak hozzá, és végezték el dolgukat. Nem figyeltek olyan apróságokra, mint demokrácia, békés együttélés, tolerancia, a más, másság, vagy csak egyszerűen a kisebbségek jogai, egyszerűen nem jó menedzselték politikájukat, nagyképszerűségről, tudatlanságból, egyszerűen a világ szemében rosszfűk lettek.

Ez az egész dolog, kisebb problémája, mivel azt szokás mondani, hogy egye fene a más macskáját, csak a mien-

ket hagyja békében. Nem az államalkotók helyzete itt a főprobléma, de mivel mi is ide tartozunk, akarva, akaratlanul, mi is ugyanabban a cipőben járunk, és bizony szorít.

Mit lehet tenni?

Megint népi mondás következik: vagy megszokunk, vagy megszökünk. Valakik már megszöktek, lehet, hogy okosan tették, de vannak olyanok, akik nem szeretnék ezt az áldatlan helyzetet megszokni, de megszökni sem akarnak. Joguk van itt maradni. Itthon vannak, annak ellenére, hogy a ma véletlen velünk, a parlamentben, szövetséges politikai erők, kik a múltban, vagyis a kérdéses időben hatalmon voltak, igaz más támogatókkal, ezt megkérdőjelezték. Ma mindent más színben mutatnak be, mutatnák a szépet, jót, de valahogy én, de hiszem, hogy sokan mások, még ha nem is vallják be, még maguknak sem, nem tudok nekik hinni, hogy éppen Ők lesznek, azok, akik meghoznák nekünk a Kánaánt (ahogy a költő mondta).

Hozni, igaz szeretnék, de valahogy az, az érzésem, hogy abból nekünk még morzsák sem jutnak, vagy ha mégis, akkor milyen áron?

Tudom, hogy az mellett, hogy dolgozunk jobblétünk megvalósításán, még hinni is kellene, annak megvalósulásában.

Sajnos, nem tudok, míg a bocsánatkérés nem folytatódik, vagyis az erkölcsi bűneikért nem fognak többé megfelelő személyek képernyőre, újságba kerülni, politikai pozíciókat betölteni. Ha tetteik, szavaik, hatására, pedig akárki bizonyos kárt, hátrányt büntényt szenvedett, vagy mert más volt, ahogy mondani szokás rossz helyen, rossz időben és ezért netán életével fizetett, az feleljen a bíróság előtt, és bűnhődjön is meg méltó módon tetteiért (szavaiért).

Azt mondják hallgass, nem volt elég, felejtse el, úgy sem bír szemmit, nem jött meg az eszed, csak most már magadon kívül másnak is kárt akarsz okozni.... Nem elég! Őseink nekünk nem ilyen életet álmodtak meg! Nem más akarok bántani, hanem csak azt szeretném, hogy minket ne bántsanak, és ne törődjenek már velünk. Magunk oldjuk meg a problémáinkat, de sose a más kárára, mert akkor nem az lesz a mese, hogy úgy kezdődött, hogy ő visszaüött.

Amúgy a bocsikával, vagyis az ilyen nyegle bocsánatkéréssel úgy vagyok, hogy nem rám tartozik, nem is Önökre, de azért tudnunk kell, hogy az ügy még koránt sincs megoldva, vagy befejezve. Igaz, ha ez valaminek a kezdete, akkor meg túl nyegle.

Inkább őszintén hallgassanak, és ilyen nem megnevezhető módon ne seperjék a piszkot a szőnyeg alá, hogy kipipálhassák, mint elvégzett munkát.

Figyeljünk, nehogy megint „megetessenek” valamivel, ami még borzasztóbb nehezebb legyen. Legyünk résen és gondolkozzunk.

Bíró Csaba

Nemzetmentő reformáció Magyarországon II

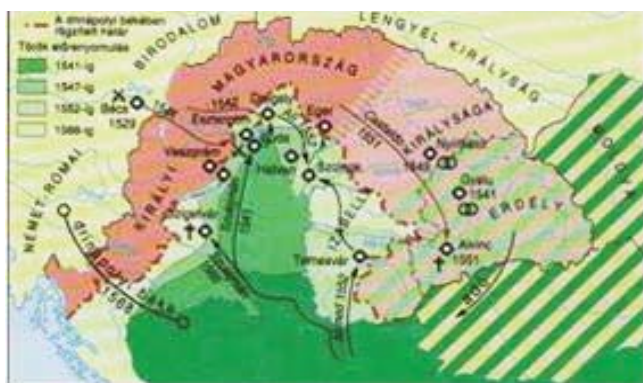
Dr. Kerekes József

Luther Márton tökéletesen ráérzett a változások fontosságára, amit a polgárosodás megjelenése és a könyvnyomtatás hozott. Mint mondtam, kinyomtatta 95 pontját, amelyben élesen tiltakozott a bűnbocsátó cédulák terjesztése ellen. A bűnbocsátat egyetlen záloga Krisztus kereszthalála, és az isteni kegyelembe vetett hit- mondotta. Fogsága idején lefordította a német nép nyelvére a bibliát és munkatársai segítségével eljuttatta az egyszerű emberekig. Téves lenne az állítás, hogy ezzel mindenki hozzájuthatott a könyvek könyvéhez, a bibliához. A céhbeli mesteremberek, a jobbágyok, de a parasztság sem tud egyelőre könyvhöz jutni. De hozzájut a nemesség. A főurak és azoknak szűk környezete. Ekképpen kialakul egy értelmiségi réteg, amely döntő hatással lesz a jövőre nézve (az értelmiség szerepe ma is igen nagy) kialakul egy társadalmi réteg, amely kész a megújulás befo gadására. Ebben a válságos időben Kálvin és Zwingli segítségével elérte azt, hogy az 1530-as évekre a megtisztult hit Európa városaiban győzelemre jutott. Luther és a kiemelkedő társak, Kálvin és Zwingli között sajnos gyorsan beállt a nézeteltérés, amely korán egyházszakadáshoz vezetett. Habár összeültek, próbálták nézeteiket párhuzamba állítani, a 14 pontban összefoglalt tanításból, mondjuk így: egyházi alapelvekből 13,5 sikerült is egyeztetni. Azonban az úrvacsora kérdésében továbbra is eltérő véleményekkel voltak. Így a reformáció két ágának egyesítése megghiúsult. Mint a történelem feljegyzi Luther

volt az, aki felállt és bejelentette: „más lélek van tibenetek”. Ez az esemény kihatással volt ugyan a magyar reformációra, de nem végzetesen.

És most nézzük, mi a helyzet Magyarországon a 16. század elején. Anyaországunkban az 1526- Mohácsi vész kialakította vészhelyzet dominál! 1490 és 1590 között mintegy száz év alatt Magyarország erőtlől duzzadó államból a szétszakadás állapotába jutott. A Hunyadi Mátyás erőskezü, nagyratörő vezetése alatt kialakult struktúra az uralkodó halála után gyorsan megszűnt. A belső ellentétek még a török veszélyeztetésre sem szűntek meg. Az erélytelen II. Ulászló (1490–1516) idejében ugyan a határokat nem háborgatta a török, de az uralom fokozatosan a bárók kezébe csúszott át. Az 1526-os mohácsi csatavesztés után Magyarország lényegében elvesztette önálló politikai létét, sorsa a nagyhatalmaktól függött. A további tehetetlenség, a széthúzás és a tanáctalanság a meggyengült államot hadszíntérré változtatta. Az ország három részre szakadása pedig 150 évig tartó pangást hozott. A háborúktól sújtott területeken pusztult az amúgy sem népes lakosság, a falvak elnéptelenedtek. Gazdasági fejlesztésekről szó sem lehetett. Egyedül az agrárkonjunktúra jelentett nagyobb bevételt, de az állandó létfenyegetettség miatt ez sem hozott jelentősebb fellendülést. Az egykor Európában nagyon is számottevő birodalom az erőtlől duzzadó már 500 éve fennálló ország Magyarország a senkiföldje lett. Királya nincs, habár kin-

eveztek Szapolyai Jánost, ezt a Habsburgok vitatták. Az országból Ausztris felé, és a Felvidéken maradt egy keskeny sáv. Harmadik része: Erdély, ideig-óráig adófizetés fejében elkerülte a teljes behódolást. A főurak elmenekültek családotól, a papság az erősen hierarchikus berendezésű főpapság már korábban, aztán a néphez közelebb álló ferencesek is szétszélednek. Iskolák nem működnek, a közigazgatás darabokra hullott. Talán annyi maradt a hivatalos országlásból, hogy erre a senki földjére a főnemesek szezononként visszaküldték az adóbehajtóikat, akik beszédtek tűzzel-vassal a nemeseknek kijáró adót. A nép egy része erdőkben, mocsarakban bujkál, egy része elvándorol. Kisebb része a városokban megpróbálja átélni a helyzetet, és kétfelé a töröknek és a magyar nemesnek adózva nyögi a 150 éves megpróbáltatást. Egy soha nem észlelt helyzet, ami ha nem történik valami, a boszniai nép sorsára jut.

Magyarország Mohács után

II. Lajos holttestének megtalálása

(folytatjuk)

LÉLEK SZÁRNYÁN

SZOLGÁLAT ÖRÖMBEN ÉS BÁNATBAN

(esperesi székfoglaló igehirdetés)

„Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy amaz erőnek nagy volta Istené legyen, és nem magunktól való. Mindenütt nyomorgattatunk, de meg nem szorítottatunk; kétségkedünk, de nem esünk kétségbe. Üldöztetünk, de el nem hagyatunk; tiportatunk, de el nem veszünk; Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben.“ 2 Kor 4, 7-10

Ünneplő gyülekezet, Kedves testvéreim!

Két személyes gondolattal kezdem székfoglaló igehirdetésemet. Az egyik arra vonatkozik, hogy többen megkérdezték tőlem, miért itt a Feketicsi Református Templomban történik a beiktatásom, hiszen állandó szolgálati helyem nem itt van. Erre a kérdésre nagyon egyszerű a válasz. Ebben a templomban kereszteltek meg 1970. augusztus 23-án, itt konfirmáltam 1983. május 15-én, és ugyanitt történt a lelkésszé szentelése is 2002. október 5-én. Ezek után úgy érzem, hogy teljesen természetes, hogy az esperesi tisztségre való beiktatásom is itt történt meg ma, 2011. június 19-én, szentháromság vasárnapján. A másik személyes kérdés az, hogy miért éppen a most felolasott szentírási részt választottam mai igehirdetésem alapigéjének. Azért, mert a lelkésszé szentelése alkalmával ezt az ígét kaptam, Ötvös József marosváráshelyi esperes úrtól, áldásként lelkészi szolgálatomra, és ennek az ígének az örökérvényű igazsága és biztatása végigkísérte eddigi szolgálatomat és életutamat is. Bízom benne, hogy ez a jövőben is így lesz.

Általános jellegzetessége a Korintusbeli gyülekezethez írott második levélnek, a személyes, közvetlen hangvétel. A többi levéllel ellentétben egészen közel hozza hozzánk Pál apostol személyiségét, szolgálatait, különböző támadá-

sok elleni harcát, sőt még talán úgy is mondhatnánk, legrejtettebb belső életét is feltárja előttünk. Itt a 4. részben Pál arra hívja fel a figyelmünket, hogy mi szolgálatban vagyunk. Pontosan elmondja, hogy milyennek kell lenni annak a szolgálatnak, valamint azt is elmondja, hogy az elhívott szolgáknak miképpen kell helytállniuk az életben, a szolgálatban, örömben és bánatban, barátok és ellenségek között és végül a szolgálat következményeiről

is beszél. Nagyon is reális képet fest arról, hogy ez a szolgálat nem csak sikerekből áll, hanem - ahogyan ő fogalmaz - sok nyomorgattatás és üldöztetés is végig kíséri azt. Erre hívja fel a figyelmünket a felolvasott ige is. Maga az esperesi tisztség is egy fajta szolgálati területet jelöl, - az én értelmezésem szerint - egy kibővített szolgálati területet, amelyben megmaradnak a lelkészi szolgálati teendők, és azok kibővülnek az egyházmegye, esetemben a Bácskai Egyházmegye teljes jogú felügyeletével.

Kezdő lelkipásztor koromban, sok pályatársammal együtt, csak a lelkipásztori szolgálat jó oldalát vettem figyelembe. Mára már megtapasztaltam, hogy sok nehézséggel is meg kell küzdeni. Sokszor ér bennünket igazságtalan, megalapozatlan bírálata a gyülekezetből, a lelkészi közösségből, közvetlen

munkatársaink részéről. A felolvasott igében négy ellentét párral találkozunk. Ha figyelmesen megvizsgáljuk ezeket, akkor láthatjuk, hogy maga Pál apostol sem rejti véka alá, mindazt ami a szolgálat végzése közben előfordul. Nevezetesen az emberi erő megfogyatkozását, a tehetetlenséget, a bizonytalanságot, a kétségeskedést. Mindezek bennünket lelkipásztorokat sem kerülnek el, mert mi is olyan emberek vagyunk, mint mindenki. Ugyanúgy megbotlunk, vétkezünk, mint bármely ember társunk.

Igénkben Pál apostol ezekkel az ellentét párokkal azt fejezi ki, hogy az ő gyöngeségében, erőtlenségében Isten ereje milyen hatalmasan munkálkodik. Láthatjuk tehát azt is, hogy igénkben ott van az isteni gondviselés, a megtartó erő és a biztatás is. Érdekes nyelvi fordulata van az igének, a „nem” tagadó szó látja el pozitív tartalommal a negatív tulajdonságra utaló kifejezéseket. „Üldöztetünk, de el nem hagyatunk...”

Nagyon sokszor érezzük magunkat mi is elhagyatottnak, sokszor bennünket is kétségbe ejt a kétségeskedés. Szeretnénk a szenvedésektől megszabadulni, azokat elkerülni, vagy teljesen kiiktatni az életünkből. Mindez azért van, mert nem ismerjük fel igazából a „nem” tagadó szó igazi erejét, nem tudjuk, hogy miképpen

lehet a szenvedések között is igazi keresztyén életet élni. Figyelemre méltó, hogy Pál apostol nem csak magáról beszél, hanem többes számban fogalmaz. Azaz, amit elmond vonatkozik rá, szolgatársaira, de magára az egyházra is. Az egyház történelme, múltja, de jelene is azt bizonyítja, hogy Isten nem engedi elveszni övéit, nem hagyja magára népét, s nem hagy kétséget afelől, hogy gyermekeinek is, egyházának is van megmaradása ezen a földön.

Jó lenne, ha azzal a bizalommal mennénk el erről az ünnepi istentiszteletről, hogy minden olyan körülmény, amely sokszor csüggedésre ad okot, legyen az nyomorgatás, kétségeskedés, üldöztetés, vagy tiportatás, ne eltávolítson bennünket Istentől, hanem egyre közelebb vigyen hozzá. Engedjük, hogy mindig minden időben, vezetőkként és vezetetteként is formáljon bennünket az örökkévaló Isten, egyedül Övé a dicsőség. Ámen.

(Elhangzott 2011. június 19-én, a bácsfeketehegyi református templomban megtartott beiktatási ünnepi istentiszteleten)

Orosz Attila
lelkipásztor - esperes

VII. BÁCSFEKETEHEGYI FALUNAP ÉS A VIII. BÁCSFEKETEHEGYI MEGGY- NAPOK SZERVEZŐI KÖSZÖNETET MONDANAK A NAGYLELKŰ TÁMOGATÁSÉRT A KÖVETKEZŐKNEK:

**AGROKONS D.O.O., VINUM D.O.O., SREMAK 23 S.T.R., DRVARA S.T.R., PUTNIK Picerija,
DGM D.O.O., TIHO S.Z.T.U.R., OMNICOOMMERCE, STOP S.Z.R., REG. PRIVREDNA KOMORA,
KAMEN-MERMER S.Z.R., TEHNOINDUSTRIJA D.O.O., ZZ FEKETIC, FORTUNA S.T.R., PP
FEKETIC A.D.SOMBOR, KARDAN S.Z.R., METALPEPI, MERKUR COMMERCE D.O.O., ARETOL
D.O.O., MAXI BAD Pénzváltó, MAX Mészárszék, SMALL STEPS D.O.O., SIMONJI Pékség, BAM-
BIPEK Pékség, Dom zdravlja MARTON ŠANDOR, B F, IRIS Virágüzlet, DOMAKOM AMD D.O.O.,
HORKAI Család**

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG

Mi micsoda a betegségvizsgálatban?

Ultrahangos vizsgálat

Nevezik még ultrasonográfiának is, innen származik az eljárás népszerű rövidítése: US. Lényegében a készülék egyfajta hanglokátor, amely az emberi hallás felső tartományát meghaladó hanghullámmal ábrázol ki. Amikor a hullámok eléri testünknek azt a részét, ahol megváltozik a szövetsűrűség-, például a májat vagy veséket,- visszhang keletkezik. A feladat többi részét most átveszi a beültetett számítógép, amely elemzi a visszhangot, összehasonlításokat végez memorizált adataival, és végül bemutatja képernyőjén a szerv két, vagy háromdimenziós jellemzőit, (nem képét) köztük a mélységét, a méretet, az alakját és annak sűrűségét is.

Különböző frekvenciájú hullámokat képes kibocsátani, az alacsony frekvenciájú hullámokkal testünk mélyebb részeiről készít felvételeket, az ultranagy frekvenciájú hullámokkal pedig a test felszínét, a szemet, bőrt is tanul-

mányozhatjuk vele. Az orvos felvisz a felszabadított bőrre egy áttetsző gél, aminek segítségével könnyedén sétál a test felszínén az úgynevezett ultrahangfejjel. Sokféle ultrahangfejet használ, amelyek alkalmazkodnak formájukban szervezetünk természetes domborulatához. Sőt, testünk nyílásain bevezetheti a kisebb méretű fejeket, és ezekkel feltérképezi a prosztatát, az anyaméh (a nőgyógyász munkája ma már elképzelhetetlen US nélkül), a húgyhólyag, a vastagbél, a végbél és más rejtettebb szervünk állapotát. Ilyenkor beszélünk endoszkopikus US vizsgálatról. Újabb kiegészítő szondával ellátva, alkalmas követni a nagy erek –például az agyba vezető ütőér véráramlását, lefényképezni az esetlegesen szűkült, vagy elzárt részt, ezzel utat mutatva az érsebész szikéjének. Ezt a vizsgálatot nevezzük Doppler US eljárásnak. A hasi ultrahang vizsgálat során, célszerű üres gyomorral megjelenni (4-5 órával előtte ne egyen a beteg) s azt is jó tudni, hogy az orvos munkáját nagyban megnehezítik a vékonybélben felgyűlt gázok, tehát olyan ételekkel se éljünk a vizsgálat napján, amelyek felfúvódást okoznak.

Ha megfelelően használják, az ultrahang biztonságos, nem okoz kárt szervezetünkben. Ne feledjük azonban, egyfajta energiát bocsát testünkön keresztül, melynek lehetnek fizikai hatásai például a magzat szöveteire. Kerüljük tehát a divatos havonkénti képszerű követését magzatunk fejlődésének. Az eddig felsorolt betegvizsgálati készülékek közül – az RTG, a CT, PET, az MR- ez a készülék a legolcsóbb, ára egy közepes gépkocsi árához hasonlítható, értékelhető képeket ad a betegség korai fázisáról, nagyjából kockázat- és fájdalommentes az eljárás. Ma már hordozható US készülékek is beszerezhetők, azt kell mondanom, bizonyos értelemben lassan lejár a háziorvos tradicionális felszereltsége, amely pusztán az orvosi fülhallgatóra alapozza tudását.

Dr. Kerekes József
az intenzív terápia ny. főorvosa

NYÁR VAN

Telik az idő. Akarjuk, vagy nem akarjuk, a napok múlásával újra, és újra szembesülünk azokkal a dolgokkal, amelyeket az előző években már átéltünk. Az idő múlásával egyre inkább rutinosabban fogadjuk az évszakok változását is, a velük járó kellemes, és a kevésbé annak mondható dolgokat.

termésből. Most már a sárgabarack tartósítása került sorra azokban a házakban ahol termésre fordult barackfák is vannak, meg azokban a házakban, ahol jut pénz a gyümölcsvásárlásra. Kezdődik a meggypálinkafőzés ideje, hiszen megforrt a cefre a hordókban, nincs mire várni, mivel a gyümölcsössel is

celláról is betakarították a termést, szinte hihetetlen magas hozamokról is hallani szavahihető termelőktől. Mint mindenben körülöttünk, a búza-termesztésben is változnak a játékszabályok. Nem elegendő már csak a Teremtőnk jó szándékában bízni, a gazdag terméshez időben, és jól elő kell készíteni a magágyat. Nem min-

Nyár van. Még azt sem mondhatjuk, hogy hirtelen tört ránk a kánikula, az aratásra, és a nyaralásra teremtetett idő, hiszen elég, ha kinézünk az ablakon, láthatjuk, hogy a természet, a génjeibe táplált parancsot követve, gőzerővel készül az előttünk álló hidegebb évszakok fogadására.

Növekszik, és érik a termés, folyamatos a betakarítás. Letermettek az idén gazdag termést hozó meggyfák. A szorgosabb háziasszonyok újra megtöltötték a család éléskamrájának télen leürült polcait meggybefőttel, és lekvárral, a mélyhűtő ládába is került bőségesen a

bajlódó családoknál kelleni fog a hordó a barackból, a nyári almából, körtéből, és sok másfajta gyümölcsből készített pálinka alapanyagának az előkészítésére.

Megért a búza is. Az árpaaratással az idén sem volt nagy gond, hiszen kevés árpamag került az ősszel, vagy a tavasszal a bácsfekete-hegyi földbe. Megcsappant a jószágállomány, eladásra meg keveset vetnek a gazdák, ebből a régen sokkal népszerűbb gabonaféléből.

Az idén jó termés ígérkezik a búzából. Péter – Pálra már több par-

deg az sem, hogy milyen fajtájú vetőmagot választ a gazda, a műtrágyán sem igen lehet takarékoskodni, de a jobb termés reményében gyomirtóval, lombtrágyával és gombaölő szerrel is kedveskedni kell a búzának.

Mindez persze nem jelenti azt, hogy a búzatermelésből fognak az idén anyagilag talpra állni a termelők, hiszen a jó termés sem tudja kompenzálni azt a veszteséget, amit az aratás idejére visszaszorított felvásárlási ár fog okozni. Elmúltak azok az évek, évtizedek, amikor a búza betakarítás idejére beindult az állami pénzverde,

és susogó, jó illatú papírpénz kötegeket kapott kézhez a kenyérnek valóból termésfelesleget leszállító gazda. Igaz megugrott az infláció is, de a frissen nyomott pénzből mindenkinek jutott. Volt miből nyaralni, bútort venni, házat építeni, szebb jövőről álmodozni. Elmúlt, és talán igaz sem volt, hogy pár hold terméséből tisztességesen meg lehetett élni, hiszen minden tekintetben mások voltak a körülmények.

Volt, és elmúlt. Elsöpörte az idő. A világgazdasági változások, az értelmetlen háború okozta általános leszegényedés, az elkerülhetetlen magánosítás folyamatában elkövetett hibák, és sok minden más, nem rajtunk múló változás azt eredményezte, hogy sokkal rosszabbul élünk.

Roszsabbul élünk, hiszen leszegényedett országunkban nincs elegendő, tisztességes fizetést biztosító munkahely, a mezőgazdaságból, vagy vállalkozásból élők döntő többsége csak borotvaélen táncolva tudja fenntartani vállalkozását. Az állami költségvetésből fizetett közalkalmazottaknak, és a nyugdíjasoknak sincs semmi okuk a dicsekvésre, hiszen kevés kivételtől eltekintve, alig tudják tartani annak a látszatát, hogy emberhez méltó módon élnek az életüket.

Közben pedig telnek az évek, meglelt felnőtte vált egy generáció, aki nem emlékszik arra, hogy milyen világ volt ebben az országban a legutóbbi háború előtt. Nem tudhatják, hogy

falunk lakosai saját erőből építették ki Bácsfeketehegy mostani vízhálózatát. Szinte minden utcát önerőből aszfaltoztunk ki, miközben most annyi pénze sincs a falunak, hogy betömje a kátyúkat, kicserélje az időközben elrozsdásodott vízvezetékcsöveket. Annak idején kétévi helyi hozzájárulásból sportcsarnokot tudtunk építeni, most pedig a helyi hozzájárulás arra sem elegendő, hogy tisztességesen karbantartsuk mindazt, amit annak idején megépítettünk.

Megváltozott a világ körülöttünk. Akaratunk ellenére, és rosszabbra változott. Volt ilyen időszak őseink életében is, hiszen igen nehéz lehetett a semmiből falut építeni 1785-ben Kunhegyesről Feketehegy pusztára érkező, jobb életre vágyó letelepülő magyar őseinknek. Vagy például az emlékeztető január 23-ai Mári napi szaladás következményeként, 1849 őszén, a felperzselt, lerombolt, és kifosztott faluba tértek vissza a kiskunhalasi kunszármazású, rokonnak tartott, befogadóktól az akkori Feketehegyet benépesítő felmenőink. Nem lehetett könnyű az élet a kolera-járványok idején sem, de az első világháborút követő gazdasági válság évei sem a gyarapodásról szóltak, akárcsak a második világháborút követő, fájó változásokat hozó évek, valamint a legutóbbi balkáni testvérháború évei.

Volt, elmúlt, mondhatják sokan a bácsfeketehegyi Fecske falulap 2011.

júliusi számának olvasói, miközben mindenki sorolhatná vég nélkül saját panaszát a szinte elviselhetetlen mai gondokról, de én is emlegethetném a problémákat, a személyeseket, és a közösségeket egyaránt.

Sorolhatnám, de nem teszem, mivel úgy gondolom, hogy sokkal inkább arról kell beszélni, hogy lesz még jobb idő ezen a tájon. Lesz értelme az itthon maradásnak, a hazatelepülésnek, mivel bizonyosan újra emberhez méltó módon lehet élni őseink földjén. Az ország, amelyben élünk Európa területén van, és mindenkori vezetősége, és lakossága, ha akarja, ha nem, de előbb – utóbb, arra kényszerül, hogy elfogadja, és alkalmazza az európai életformát. Nincs más út, ennek így kell lenni. Jelenleg még mindég seb vagyunk Európa testén. Olyan seb, amely az elmúlt években sokkal csúnyább volt, gennyesedett, fertőzött, próbált terjeszkedni, rombolni. Ma úgy tűnik, hogy gyógyulásnak indult sebbé váltunk, és hamarosan megszűnünk sebné lenni.

Meggyógyulunk, mert ez a világ rendje. Újra normális ország leszünk ahol kenyérkereseti lehetőséget találhatnak a dolgozni akaró, emberhez méltó életre vágyó lakosok.

A súlyos betegség utáni felépülés szakaszába léptünk. Ennek, elismerjük, vagy sem, vannak látható eredményei is közvetlen környezetünkben. Úgy gazdasági, mint közösségi lét terén. Elindultunk előre azon a hosszú, és nehéz úton, ami azt fogja eredményezni, hogy jobban, és szebben élhetünk szülőföldünkön, őseink örökségében. Készülnünk kell a reánk váró, a Teremtőnk által nekünk rendelt változásokra. Fiataljainkat itthon kell tartani, biztatni kell őket a tanulásra, a többlet akarásra, családalapításra, és a gyermekvállalásra. A felelősséggel, és a jobb élet reményében vetett hittel élt életre.

Nyár van. Nyár, amikor hitele, és ideje van a reménykedésnek, a teremtésnek, és a szorgalmas, kitartó, a jobb élet reményét biztosító munkának.

ÚJRA TEMPLOM A TEMPLOM

Manapság olyan világ vesz körül bennünket, amelyben az emberek többsége csalódások sorozatán ment vagy megy keresztül. Ez már nem csak a társadalmi életben van jelen, hanem teret hódít az egyházi életben is. Sokszor kiderül, hogy nem úgy megy sok minden, mint azt gondoljuk. Így aztán olyan jó néha-néha visszanézni a múltba, lehetőleg a régmúltba, több évtizedre, és ott keresni keresztyéneket, akik nagyszerű, odaadó, egyházszerető emberek voltak. Nem tagadás, meg is csodáljuk őket, szerintem meg is érdemlik.

Evangélikus eleink Bácsfeketehegyen hitben és anyagiakban megerősödve, létszámban megnövekedve, úgy határoztak, hogy templomot építenek Isten dicsőségére. 1903-at írtak ekkor. Hosszú évtizedeken át, imaházuk volt csupán. A templomépítés el is kezdődött. 1905-ben fel is lett szentelve, Isten dicsőségére és a feketetsi evangélikus hívek nagy örömeire. Büszkéek is voltak, hiszen önerőből épült a templom, Isten bőséges áldása mellett. A felszentelt templom negyven éven át szolgált a feketetsi evangélikus gyülekezet magyar és német ajkú híveinek.

A második világháború után, 1945-ben a német ajkú lakosság egy része elmenekült, más részét kivégezték, ismét másokat táborokban meghurcoltak. A gyülekezetben a magyar ajkú, vagy vegyes házasságokban élő hívek maradtak meg, akik a megváltozott körülményekben, Sostarec Ferenc szuperintendens pásztorolásával, mindent megtettek a templom megmentéséért és a gyülekezet újrászervezéséért. Nem volt könnyű feladat, hiszen a szomszédos Szekicsen, valamint a környező városokban és falvakban az akkori hatalom, megtorlásképpen, tekintet nélkül arra, hogy a helybéli lakosságnak milyen szerepe volt a nagyhatalmak háborújában, sorra lerombolta az evangélikus templomokat, a paplakokat, egyházi iskolákat, diakonissza otthonokat, árvaházakat. Temetőket gyaláztak meg. A német, de a magyar ajkú lakosság is ki volt téve a bosszúhadjáratnak. Sostarec szuperintendens úr korabeli, az illetékes államhatalmi szervekkel folytatott levelezéseiből értesülünk arról, hogy kérelmezi a templomrombolások megszüntetését, arra hivatkozva, hogy a templom, függetlenül mindenféle politikai csatározásoktól, mégis-

csak Isten háza. Személyesen Tito marsallnak címzett levele kedvező fordulatot hozott: Tito parancsára ezután abbamaradtak a templomrombolások. Többek között így menekült meg a már aláaknázott újverbázi evangélikus templom is.

Bácsfeketehegyen megmaradt az evangélikus templom és az egyházi épületek, de 1945-ben, az államosítást végző bizottság döntése értelmében – az egyházközség teljes vagyonát konfiskálták. Ezután került sor a templom elképesztő meggyalázására. Teljes belső berendezése: az oltár, az orgona, a szószék, a karzat, a padok, a harangok mind megsemmisültek, majd egy időszakban a tulajdon használati joga a Mezőgazdasági Minisztérium hatáskörébe került. Így létesítettek a templomépületben gabonaraktárt.

A 2000. utáni demokratikus változások következményeként a helybéli termelőszövetkezet felszámolta a templomépületből a terményraktárt. A Vallásügyi Törvény életbe lépése után, 2005-ben, felcsillant annak a reménye, hogy a templom újra templom lehessen. Kishegyes község vezetőségének valamint a Tartományi Nagyberuházási Alap anyagi támogatásával 2007-ben megkezdődhetett végre a templom teljes körű felújítása. Így kerülhetett sor arra, hogy a templomtorony 63 esztendő némaság után harangot kapott. Felszentelése után 2008. június 23-án déli 12 órakor fél órás időtartamra megszólalhatott. Örömkönnyeek ragyogtak a szertartáson

megjelenők szemében, mert megszólalhatott a harang szava a hálaadó gyülekezet énekével a Szentháromság egy igaz Isten dicséretére!

A puszta falakon kívül egyetlen tárgy maradt meg a régmúltból: egy sérült márvány keresztelőkút, melyet 2008-ban, a megkezdett templomfelújítás során az építómunkások ástak ki a templom padlózata alól. Aranybetűs felirata a következő: „Dr. Scherer J. egyházi felügyelő és neje Vetter Krisztina leányuk Melinda születése emlékére 1908”

A renoválási munkálatok pedig tovább folytatódtak és ezzel kezdetét vette az embert és mestert próbáló küzdelem a falakon tátongó lyukakkal, repedésekkel. Több mint két esztendő elteltével éreztük, hogy mind közelebb kerülünk a befejezéshez és a teljesen felújított templom felszentelésének a dátumához. Időközben hivatalosan is, 2010. augusztus 4-én, az államosított egyház- vagyon visszaszámaztatását intéző bizottság kiadta végzését, melynek értelmében a bácsfeketehegyi evangélikus templom újra jogos tulajdonosának, a Szerbiai Á.H. Evangélikus Keresztyén Egyház Bácsfeketehegyi

szent temploma mindenkor feltámad” – emelte ki igehirdetésében a püspök. Az igehirdetés után a történelmi egyházak: a szerb pravoszláv és református egyház jelenlevő püspökei, valamint a szabadkai római katolikus püspökség képviselője köszöntötték az ünnepi Istentiszteleten megjelent híveket, nemcsak a bácsfeketehegyi, hanem a szabadkai, bajsai, kúlai, verbászi és kikindai vendégeket is.

A folytatásban világi meghívott vendégek kértek szót. Elsőként Dr.Korhecz Tamás a Magyar Nemzeti Tanács elnöke szólt: „Öröm van szívünkben, mert csodának lehetünk a tanúi. A megújított templom a csoda, mert hiába próbálták megalázni...”mondta többek között. Őt követően a Szerbiai Vallásügyi Minisztérium képviselőjében Dr.Tomislav Branković főtanácsos mondta el köszöntő beszédét és jókívánságait. Ezután Pál Károly, Kishegyes község Végrehajtó Tanácsának elnöke tolmácsolta Pásztor István, a VMSZ elnökének köszöntő szavait (aki betegség miatt maradt távol), majd kifejezte reményességét, hogy a templom visszaszolgáltatását követően az evangélikus egyház visszakapja teljes álla-

Egyházközségének a birtokába került. A templom 65 év után hazatért.

2011. június 19-én, Szentháromság vasárnapján a templom ünnepi Istentisztelet keretében fel lett szentelve. „A megújult, dísziben ékes templom a hatalmas Istenről tanúskodik, aki két világháború, ország szabdalások ellenére is megőrizte nekünk, utódoknak ezt a templomot, és 66 esztendő után ismét Istentiszteletet tarthatunk benne. Az erőszak egy időre győzedelmeskedhet, de Isten

mosított vagyonát. A továbbiakban bocsánatot kért mindazoktól, akik megszenvedték ennek az evangélikus templomnak a sorsát, de legfőképpen azoktól, akiket az akkori hatalom elűzött otthonaikból.

Könnyeiktől meghatottan mondták el köszöntőjüket az innen elszármazott, ma már Németországi vendégek is.

A templomszentelési Istentisztelet végén a záró liturgiában a jelen levő püspökök áldást osztottak magyar, szerb, német és horvát nyelven.

Azzal indult a beszámoló, hogy jó visszanézni a múltba. Jó megemlékezni hithű eleinkről, odaadó, rendíthetetlen egyházszereketűkről, és a templomért égő szeretetűkről. Ők ezt megérdemlik. Nem feledkezhetünk meg azonban a ma élőkről sem, akik hős eleik nyomdokaiba lépve, az Úr oltárára helyezték áldozatukat, hogy újra templom lehessen a templom, őseink hagyatéka, Isten dicsőségére. Ezúton is hálás köszönetet mondok egyházunk nevében mindenkinek, aki bármilyen módon segített, közreműködött abban, hogy templomunk hazatérjen és újra isten dicsőségére szolgáljon.

Az Úrnak áldása kísérfen mindenkit! Erős vár a mi Istenünk!

Th. Mgr. Dolinszky Árpád

A KEHELY ÉS A KÍGYÓ SZIMBÓLUMBA

Apollón, a napisten fiát kentaur nevelte fel, és megismertette az orvosi tudományokkal. Ez a fiú volt ASZKLÉPIOSZ, aki nagy szorgalmával csakhamar felülmúlta mesterét. Meggyógyította a legkülönbözőbb súlyos betegségeket. Ám vesztére az alvilág istene bevádolta, cselekedeteiért, ezért Zeusz villámaival agyonsújtotta, és kígyóvá változtatta. Az istenné előlépett kígyó tiszteletére templomok épültek és egyben szanatóriumok is voltak. A hiedelem szerint, a kígyó megjósolja a járványos betegségeket, természeti csapásokat, a halálból életre keltő füveket. A betegek elzarándokoltak Aszklépiosz templomához, és ott töltötték az éjszakát szelídített kígyók társaságában. Másnap a papok az álomfejtésből ennek megfelelően gyógyítottak.

Később Rómában is kultusza lett a gyógyítás templomának AESCULAPIUS tiszteletére. Aszklépiosz lánya volt HÜGEIA, az egészség istennője. A kezében tartott csészéből itatta a karjára tekerődő szent kígyót. Hügeia testvére a mitológia szerint Panakeia volt, a mindent meggyógyító, minden baj ellen való csodaszer. A gyógyítás, az orvostudomány, a gyógyszerészet mindmáig használatos szimbóluma tehát innen származik. A kígyó jelképezi a viruló egészséget az évenkénti megifjodást, a csésze pedig, amely köré csavarodik, a gyógyítás jelképe.

Kórizs József

INGYENES APRÓHÍRDETÉS

Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy ismét módjukban áll apróhirdetéseiket ingyenesen megjelentetni a Fecskében. Szóval, ha eladnának valamit, netán megvételre keresnek valamit, esetleg csak a figyelmet szeretnék felhívni valamire, a megfogalmazott szöveget az elérhetőségükkel feltüntetve dobják be a „Fecske” postaládájába a Helyi közösség udvarán (Testvériség utca 30.) Továbbra is várjuk írásaikat, receptjeiket a:

feketicsifecske@gmail.com címre

Aki nem rendelkezik Internet kapcsolattal az, az írását a fent említett postaládába dobhatja bele.

IDÉN IS EMI-TÁBOR DÉLVIDÉKEN!

Az idei nyár sem képzelhető el EMI-tábor nélkül! Az Egyesült Magyar Ifjúság Magyarkanizsa önkormányzatával és a Rákóczi Szövetség helyi szervezetével együttműködésben szervezi délvidéki rendezvényét, melyre immár hatodik alkalommal kerül sor. Az EMI-tábor nemrég a Magyar Nemzeti Tanács által kiemeltnek minősített magyar rendezvények sorába is bekerült.

A magyarkanizsai Tisza-kemping területén július 8. és 10. között számtalan izgalmas és érdekes program és koncert várja az érdeklődőket. Az előadások során szó lesz a délvidéki magyarság népesedési helyzetéről, az érdeklődők találkozhatnak az igazságtalanul súlyos büntetéssel sújtott temerini fiúk egyikével, s kiderül majd, eddig milyen tapasztalatok gyűltek össze a magyar állampolgárság könnyített megszerzése kapcsán. Egyedülálló kerekasztalra kerül sor a délszláv háború kitörésének 20. évfordulója alkalmából, melyrészt vesznek a horvátországi magyarság képviselői is. Terítéken lesz Délvidék 1941-es visszacsatolásának diplomáciai háttere és hadtörténete, Magyar Nemzeti Tanács első évének értékelése pedig izgalmas vitát ígér. Az EMI-tábor látogatói megtekinthetik a zentai Szt. Longinus Középkori Hagyományőrző Egyesület hadibemutatóját a nándorfehérvári csata 555. évfordulója tiszteletére, megköstol-

hatják a Kárpát-medence kitűnő magyar borait, esténként pedig a Félhomály, a Moby Dick, a Romantikus Erőszak, az Overload, a Tankcsapda, az Ismerős Arcok, a Cool Head Clan, a Kalapács és a Stratégia muzsikál a színpadon. Az előadások és a koncertek mellett lesz még népzene és népdaléneklés, gyermek- és kézműves-foglalkozások, gyógynövényekkel és ehető növényekkel kapcsolatos növényismereti séták, sportversenyek, más elcsatolt nemzetrészeket (Erdély, Felvidék, Kárpátalja) bemutató sátrak. Az EMI-tábor idei jelmondata a hetven éve Szenttamáson született Gion Nándortól való: „Ezer éve itt vagyunk, és itt maradunk még ezer évig”.

A tábor részvételi díja egy napra 400 dinár, három napra 1000 dinár, ezek az árak magukban foglalják a kempingben sátrazás lehetőségét is. A tíz éven aluliak belépő nélkül látogathatják a tábor, az Erdélyből, Felvidékről és Kárpátaljáról érkező fiatalok számára a táborban való részvétel sátrazás esetén ugyancsak díjtan.

A tábor honlapján minden fontos tudnivaló megtalálható:

www.emitabor.hu/delvidek

****MIT, MIVEL?***

"A FÜSZEREK BIRODALMÁBAN"

AZ ÉDENI GYÜMÖLCS

A paradicsom nálunk a mennyország szó szinonimája, vagyis az édené. Ma már nélkülözhetetlen táplálkozásunkban. Sokan, kiknek gyomorbántalmakat okoz, ezt egyből megcáfolják, de ajánljuk nekik, hogy mag és héj nélkül, ha megpróbálják, talán elkerülhetik a kellemetlenségeket.

Magyarországon először a XVI században említik, de csak az 1800-as évek végén lett közkedvelt. Eleinte csak kicsiben, majd később nagyban, ipari méreteken termelik.

Alacsony kalóriaértéke, magas vitamin és ásványi anyag tartalma tette egyik fontos élelmiszerünké. Az íze, zamata csodálatos, de ma már sajnos olyan óriás nagyságban is termesztik mag és lé szegényen, hogy minél több pürét állíthassanak elő, hogy elveszíti illatát, ízét, vagyis azt, amiért magát a gyümölcsöt szeretjük. Zöldségféléként ismerjük, de gyümölcs. Rokonai a padlizsán, vagy, ahogy másként hívják a tojásgyümölcs, a burgonya... amit közös eredetük Közép Amerika is igazol, honnan Olaszországon, Portugálián keresztül jutott el hozzánk, majd meghódította az egész világot.

Fogyasztjuk, nyersen, főzve, de lehet sütni, grillezni is.

Ma a legelterjedtebb termékek az ivólé és a kechup.

Legismertebb nálunk a paradicsomleves, szósz és a saláta. Egytálételeinkben is szerepel, mint a paradicsomban főzött fasírt, ami legjobb kolbászhúsból, de itt a paradicsomos káposzta, krumpli, lecsó, gyuvecs. Sok helyen, akár nyugaton, közel keleten, de a görög konyha remekei közé tartozik a töltött paradicsom, ami lehet csak vegetáriánus (rizs, hagymák, más zöldségfélék.) darált hússal (sertés, marha, birka, + rizs) vagy túróval töltve, esetleg valamilyen kemény sajt ráolvasztásával. A paradicsomos öntetek gazdag tárházát az olasz konyha rejti

magában, mivel ott mindenféle tésztás, de húskételek szaftját paradicsom eredetű „szósz” képezi, a már mindenki által ismert bolognaitól kezdve.

Fűszerezése, a leggazdagabb fantáziának ad helyet. A só, bors, cukor (soha se hagyjuk ki, akár egy minimális mennyiségben legalább, hogy a konyhasó nátriuma, ne távolítsa el belőle a létfontosságú káliumot) mellett, olívaolaj, fokhagyma, origánó, bazsalikom, kakukkfű, rozmarin, borókabogyó, tárkony...

A paradicsom egyike azon kevés zöldségfélének, amelyből alkoholos italt, koktélt is kevernek. A Bloody Mary-t, amely ginből (másutt vodkából) és paradicsomléből készül, az 1930-as években keverték először, Harry bárjában, Párizsban. Ha ezt az italt csípős fűszerfélékkel is megbolondítják, bizony, elég csalafinta ital lesz belőle, amit kár lenne ártalmatlan üdítő italknak tekinteni. Nem véletlenül kapta egyes itallapokon a "vámpírok itala" becenevet.

A végén csak kellemes nyári könnyű falatozásokat kívánunk mindenkinek.

szerk.

F E C S K E T O L L

HIT ELEMZÉS

DÖNTÉS

Kristálytisza jégszín hegy,
csavarodott fonál sereg,
babszemnyi elragadott hit,
engem is magával vitt.

Az istenek harsogó énekével,
dárdáikon keresztjegyükkal,
bőrbe fúródó tüskéik,
engem is magával vitt.

Csodafelhő Isten abroncsaival,
haláltusa vívásával,
foszladozó őrült vígságaik,
engem is magával vitt.

Lyukat verő dobogásuk,
áfonya illat terjengése,
csodahit s lótvirágai,
engem is magával vitt.

Liliom színű foszlányaik,
patak, tenger áramlásai,
bolond emberek sajgó szívei,
engem is magával vitt.

Álmatlan éjszakák töprengései,
emberek kígyó eszméi,
fehér szoknyák s nyúlványai,
engem is magával vitt.

Csontok összezúzva,
hamuban pislogó életszakra,
s a szikrák fellángolásai,
engem is magával vitt.

Lehelet álmoköpenyével,
kezében megfogható semmivel,
s a felharsogó zene társaságai,
engem is magával vitt.

Szolgák parányi apró serege,
tüdőbeteg látomás teste,
lüktető száraz árnyaik,
engem is magával vitt.

Csodagyermek születése,
égre meredő szemek kérése,
babszemnyi elragadott hit,
engem is magával vitt.

Bácsi (Vajda) Sára

Köröttem fekete árnyak,
magasan szállnak,
de néha bizony megállnak.
Megállnak felettem
és mélyen a szemembe nézve várnak.
Rám várnak-mondják.
Én közük tartozok-ők tudják.
Egy részem csak ezt a hívást várta,
menne velük, magasan szállna.
Más részem maradna lenn,
harcolni, bárhogy legyen.
Az árnyak csak repülnek tovább,
tudják lesz még idő,
mikor a repülni vágyó lesz a nyerő.

Verbászi Hajnalka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Elhunytak

Őri Julianna szül. Józsa június 8, 61 évében
Id. Firicz Dezső június 10, 61 évében
Fehérné Farkas Erzsébet június 13, 64 évében
Németh Rózsa szül. Harangozó június 13, 76 évében
Matijašević Mirjana szül. Kaluđerović június 16, 59 évében

Újszülöttek

Sevarac Tibornak és Szabó Ritának kislányuk **Emese**
Őri Marina és Tóth Róbert kislányuk **Vivien**
Čurkoli Banuš és Misere Čurkoli kislányuk **Fatima**
Čurkoli
Balog Sándor és Anikó kislányuk **Stefánia**
Garai Csongor és Melinda kislányuk **Klementina**
Albina Alija kislánya **Đulja Alija**
Csete Mihály és Melinda kislányuk **Alexandra**

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Btró Csaba, Bordás Katalin, Bertók Z. Tatjana, Fekete Tímea, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Molnár Károly, Nagy Erzsébet, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Pál Eszter, Szukola Béla, Sztás Angéla, Tóth János, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2011. július.

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehgyi havilap / szerkesztő Bácsi Róbert.
– 1. évf., sz. (2004) –. Bácsfeketehgy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illusz.: 30 cm

Mesecím.

ISSN 2217-3706

COBISS SR-ID 201634567

VIII. Bácsfeketehegyi Meggy napok

